Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk!

Erdélyi Napló

2020. MÁJUS 28.
XXX. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM
WWW.ERDELYINAPLO.RO

A HATÓSÁGI KORLÁTOZÁSOK MIATT TOVÁBBRA SEM ÜNNEPELHETÜNK A TEMPLOM FALAI KÖZÖTT

A mindenkori pünkösd titka és valósága

A járvány okozta bezártság miatt a húsvétot otthonainkban, zárt ajtók mögött ülhettük meg. Az újabb nagy egyházi ünnepünkön ezúttal sem léphetünk be templomainkba, de mégis közelebb lehetünk közösségünk tagjaihoz. Lapunk összeállításában történelmi magyar egyházaink lelkipásztorai osztják meg ünnepi gondolataikat pünkösd kapcsán.

NAGY-BODÓ TIBOR

FOTÓ: BARABÁS ÁKOS

Idén elmarad a százezreket megmozgató egyházi tömegrendezvény, a csíksomlyói búcsú

Három legnagyobb egyházi ünnepünk a karácsony, a húsvét és a pünkösd. Közös bennük Pál apostol üzenete: „most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet” (1Kor 13,13). Karácsonykor a szeretet átélése kerül előtérbe, húsvétkor az élet győzelmével válik erőteljessé a remény, és pünkösdre megkapjuk a hit ajándékát. Bibliai meghatározása szerint a hit „a nem látható dolgok létéről való meg győződés” (Zsid 11,1). A bibliavers tökéletesen tükrözi pünkösd eseményét, a Szentlélek kitöltetését. E nehéz időkben, amikor a pünkösd Kárpát-medencei jelképévé vált Csíksomlyón is elmarad a százezreket megmozgató búcsú, székelyföldi református, unitárius és katolikus lelkipásztorokat arra kértünk, osszák meg tapasztalataikat arról, hogyan lehet bezártságban átélni az ünnep üzenetét.

Eleink hálazsoltára

Ötvös József nyugalmazott református esperes, a Vártemplom volt lelkipásztora (jobbra):

„Pünkösd nem esemény, hanem folyamat, így örök mozgású erőt rejt magában. A teremtéstörténet második mondatában olvasható, „Isten Lelke lebegett a vizek fölött”. Ez a Lélek azóta is kiapadhatatlan ősforrás, amiből a teremtett világ nyeri erejét, és benne a teremtés koronája, az ember. A pünkösdi esemény csak egy időpont, amikor a mindig létező Lélek láthatóvá, hallhatóvá és tapinthatóvá vált, ami/aki misztikumában kézzelfogható valósággá lett, emberbe áradt tüzével szóra bírta Pétert. S az egykor még tagadó tanítvány prédikációjának hatására ott, lélekmozgató pillanatban háromezer ember megkeresztelkedett, s ezzel elindult az egyház lelki és intézményes életútja.

A pünkösdi tüzes nyelvekben lobbant fel az ige fénye, amely kétezer éve cselekszik, alkot, vigasztal, erősít, őriz és megtart. Ez a mindenkori pünkösd titka és valósága. E pünkösdi tűznek

és erőnek a Kárpát-medencei megjelenése teremtett ezer-éves magyar nemzetet. Isten élő lelke megállította az addig legyőzhetetlen, kalandozó, keleti pusztákról érkezett törzseket, és megkeresztelt magyar néppé formálta azokat. Nyugati portyázások helyett ezután templomokat építettek, az aratás áldásáért imádkoztak, hálazsoltárt énekeltek, és az anyanyelvi bibliafordítás után kinyílt a magyar irodalom. A tatár és török veszéllyel szembeszállva a pünkösdi Lélek égő tüze buzdította elődeinket az európai keresztyénség megvédésére, ha kellett élet-halál harcban. E lelki erő gyűjtötte seregbe a márciusi ifjakat is.

A mostani pünkösdi harangzúgás úgy avatja ünneppé május utolsó vasárnapját, hogy minket, erdélyi magyarokat összeolvaszt az európai keresztyén világgal. Még akkor is, ha nem templomban, hanem saját otthonainkban vagyunk együtt. Különleges ünnep ez Erdélyben, amikor Székelyföldön, a hepehupás vén Szilágyban, a Mezőségen vagy a Partiumban nem templomba hívnak a harangok, hanem „házhoz jönnek” a pünkösdi tüzes nyelvek szélzúgását utánozva, és hozzák a jó hírt: megmaradunk, mert Isten lelke itt van, őriz és megtart minket.”

Leszáll rátok a szentlélek

Baricz Lajos katolikus plébános, Marosszentgyörgy:

„Pünkösd a Szentlélek eljövetelének ünnepe, a húsvét utáni ötvenedik nap. Az Ószövetségben egyike a három zarándokünnepnek: kovásztalan kenyér ünnepe, hetek ünnepe, sátoros ünnep, amikor Izrael fi ainak meg kellett jelenniük Isten színe előtt. Az ünnep neve az idők folyamán változott: volt aratási ünnep, az első termés ünnepe, a hetek ünnepe, ötvenedik nap ünnepe. Jézus korában már történelmi jelleget öltött: a Sínai-hegyen kapott törvény kihirdetésének emléknapja, ami az Egyiptomból való kivonulás után az ötvenedik napon történt. Ilyenkor mindenfelől nagy sokaság zarándokolt Jeruzsálembe.

Aznap mintegy háromezer ember keresztelkedett meg. A pünkösdi ünnep tárgya a húsvéti misztérium beteljesedése: a Szentlélek eljövetele, ajándékainak – bölcsesség, erősség, értelem, jámborság, tanács és az Úr félelmének lelke – kiáradása, az új törvény és az egyház születésnapja.

Jézus mennybemenetele előtt elmondta apostolainak a Szentlélek eljövetelére vonatkozó ígéretét: „leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben s egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8). A várakozási időben megválasztják Mátyás apostolt, együtt vannak Máriával – és a mintegy százhúsz fős közösséggel –, így érkezik el az ötvenedik nap. „Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindnyájukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket” (ApCsel 2,2–4).

A lélek kiáradásakor az apostolok megerősödtek, bátrakká váltak, beszédüket mindenki megértette, helyreállt a nyelvi egység, ami Bábelben tönkrement, tanúskodtak Jézus Krisztusról, a keresztre feszített, megölt és feltámadt üdvözítőről. Aznap mintegy háromezer ember keresztelkedett meg.

folytatás a 2. oldalon